BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 29 | 20 de juliol de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Turistes, benvinguts a casa!

Estimats germans i germanes turistes:

Benvinguts a casa!

A través d'aquestes línies, em dirigeixo a tots vosaltres, que esteu gaudint d'uns dies de descans i repòs per la nostra terra tortosina. En nom de tota la comunitat diocesana, us expresso el goig, la satisfacció i l'alegria de poder acollir-vos fraternalment entre nosaltres.

La nostra diòcesi vol ser una llar acollidora on ningú se senti estranger, una terra hospitalària on redescobrir Déu a través de la seva meravellosa Creació.

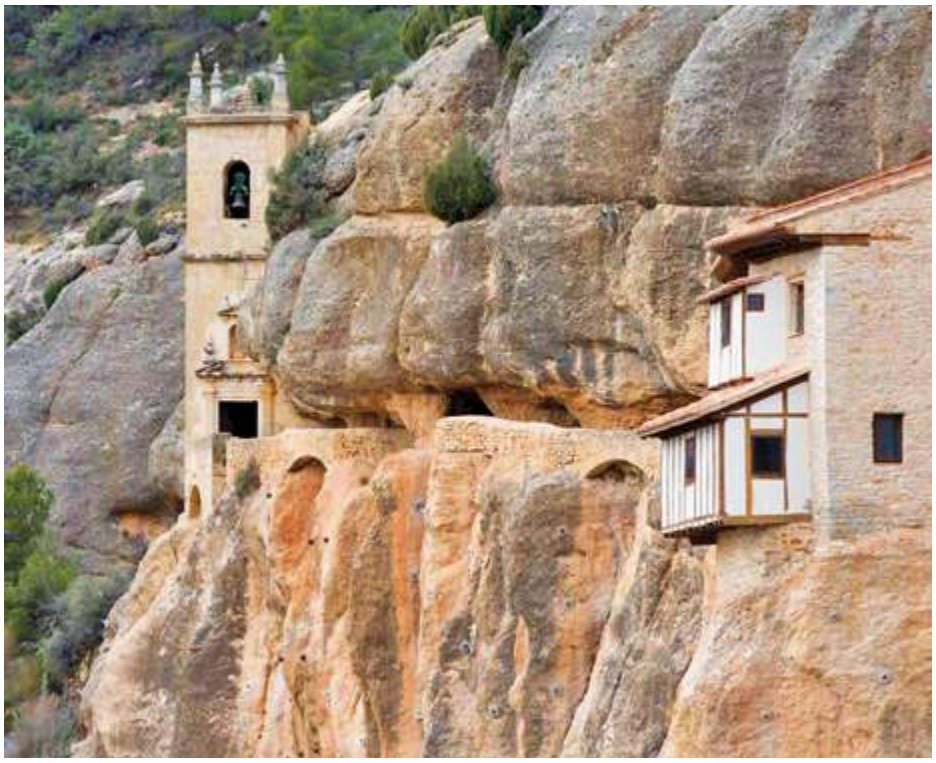

Diu el papa Francesc en la seva carta apostòlica en forma de motu proprio *Sanctuarium in Ecclesia* que la pietat popular, que és una «expressió autèntica de l'acció missionera espontània del poble de Déu», troba en el santuari «un lloc privilegiat on expressar la bella tradició de pregària, de devoció i de confiança en la misericòrdia de Déu inculturada en la vida de tots els pobles» (n. 1). Per això, els santuaris continuen sent avui dia i en totes les parts del món «un signe distintiu de la fe senzilla i humil dels creients» que troben en aquests llocs sagrats «la dimensió bàsica de la seva existència creient» (n. 2), recorda el Sant Pare.

La nostra diòcesi, de manera especial en cada estiu, obre les seves portes perquè vosaltres pugueu gaudir d'aquesta bellesa divina que el Pare ens regala per mitjà de la naturalesa, la cultura i la pietat que mostren el rostre amable del Déu Creador. En cada església, en cada carrer, en cada rostre i en cada racó amagat de la ciutat, Déu ens recorda que ho ha fet tot també per al nostre gaudi i quietud.

Sant Pau, en la seva carta als Romans, ens ofereix un designi palpable quan afirma que, «d'ençà que el món va ser creat, el poder etern de Déu i la seva divinitat, que són invisibles, s'han fet visibles a la intel·ligència a través de les coses creades» (*Rm* 1,20). Obres que, en la nostra diòcesi de Tortosa, romanen despertes, resplendents i expectants —com a pedres vives— per a renovar la nostra sorpresa, perquè «foren creades per Ell, que és origen de tota bellesa» (*Sv* 13,3), tal com relata el llibre de la Saviesa. I, al cap i a la fi, «la grandesa i bellesa de les criatures porta, de manera proporcional, a contemplar el seu creador» (*Sb* 13,5).

Que aquests dies de descans en la nostra terra pugueu sentir l'hospitalitat d'un poble que us estima i us acull com ho va fer Maria, cadascun dels seus dies, amb el seu fill Jesús.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Parada i fonda

Situats a l'era preindustrial, fent un trajecte de camí pels camins polsosos en una tartana arrossegada per dos cavalls. Quan el sol és més alt, és necessitat: parada i glop. Prosseguim. Quan el dia declina i ens manca la llum: parada i fonda. Tot a punt a l'hostal per refer-nos del camí. Com s'espera aquest crit que atura els animals. Dos moviments imprescindibles per a no defallir en la travessa.

D'igual manera, en el camí de la vida és necessitat: la parada. Un moment assenyalat on el temps es para i l'espai queda aturat, deixem d'estar en moviment nosaltres i els segons del rellotge. Estem massa acostumats a no deixar temps per a no fer res. Aquesta necessitat de tenir temps mort s'ha agreujat amb l'ús desenfrenat dels dispositius mòbils. Desconnectar de les màquines costa molt més que desconnectar de la vida. Podem aturar-nos però no podem deixar d'utilitzar el mòbil. Sembla com si moure els dits sobre les pantalles no cansi. Però ens consumim mentalment i, sobretot, espiritualment. És per això, que la parada cristiana ha d'anar més enllà que aturar-se i deixar de fer.

La fonda que complementa la parada és el secret per aprofitar l'una i l'altra necessitat. Per això, en la vida del cristià és imprescindible, més encara, una obligació, el temps de recés. Aquell moment sagrat que fem, no pel nostre compte, sinó imitant el mestre Jesús. Quan s'allunyava del grupet d'amics. Quan encara era fosc, pujava a la muntanya, i en el silenci i la solitud es mantenia en la presència del Pare. Aquell temps i aquell espai sagrat on el Pare i el Fill eren u.

No podem prescindir de l'estada personal amb Déu. Abans que tu vulguis estar amb Déu, és Déu que vol estar amb tu per comunicar-se i fer-te arribar el seu amor. Déu et vol fer saber que t'estima i necessita del teu silenci per arribar a tu. Un recés ben fet és una obra d'art que va més enllà de dedicar uns minuts, unes hores o uns dies a Déu. El recés com a mètode no és introspecció, sinó relació. No és aïllament sinó trobament amb Aquell que és en mi. Si no el trobo a Ell, no em trobo a mi. Quan Ell trenca el meu silenci començo a percebre qui soc i on soc. Quan entrelligo les meves paraules en la meva pregària personal amb la Paraula amb la que m'alimenta el Senyor, la seva Bona Notícia, és quan aprofito la Fonda.

Estar a recés o a redós de Déu és l'acció imprescindible per a la conversió. En el silenci interior, els textos bíblics que vagi assaborint m'aproparan tant a Déu que rebré el regal del seu Esperit i serà possible tenir Déu amb mi i serà possible tornar a començar a caminar.

Quan ens fem el gran regal d'un recés ens haurem avançat de cop a l'objectiu final del camí: estar amb el Senyor.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Turistas, ¡bienvenidos a casa!

Estimados hermanos y hermanas turistas:

¡Bienvenidos a casa!

A través de estas líneas, me dirijo a todos vosotros, que estáis disfrutando de unos días de descanso y sosiego por nuestra tierra tortosina. En nombre de toda la comunidad diocesana, os expreso el gozo, la satisfacción y la alegría de poder acogeros fraternalmente entre nosotros.

Nuestra diócesis quiere ser un hogar acogedor donde nadie se sienta extranjero, una tierra hospitalaria donde redescubrir a Dios a través de su maravillosa Creación.

Dice el papa Francisco en su carta apostólica en forma de motu proprio *Sanctuarium in Ecclesia* que la piedad popular, que es una «expresión auténtica de la acción misionera espontánea del pueblo de Dios», encuentra en el santuario «un lugar privilegiado donde expresar la bella tradición de oración, de devoción y de confianza en la misericordia de Dios inculturada en la vida de todos los pueblos» (n. 1). Por ello, los santuarios siguen siendo hoy en nuestros días y en todas las partes del mundo «un signo distintivo de la fe sencilla y humilde de los creyentes» que encuentran en estos lugares sagrados «la dimensión básica de su existencia creyente» (n. 2), recuerda el Santo Padre.

Nuestra diócesis, de manera marcada en cada tiempo estival, abre sus puertas para que vosotros podáis disfrutar de esta belleza divina que el Padre nos regala por medio de la naturaleza, la cultura y la piedad que muestran el rostro amable del Dios Creador. En cada iglesia, en cada santuario, en cada calle, en cada rostro, en cada atardecer y en cada rincón escondido de la ciudad, Dios nos recuerda que lo ha hecho todo también para nuestro disfrute y quietud.

San Pablo, en su carta a los Romanos, nos ofrece un designio palpable cuando afirma que, desde la creación del mundo, «lo invisible de Dios, su eterno poder y su divinidad, son perceptibles para la inteligencia a partir de la creación del mundo a través de sus obras» (*Rm* 1,20). Obras que, en nuestra diócesis de Tortosa, permanecen despiertas, resplandecientes y expectantes —como piedras vivas— para renovar nuestro asombro, pues «fue el Autor mismo de la belleza quien las creó» (*Sb* 13,3), tal y como relata el libro de la Sabiduría. Y, al fin y al cabo, «por la grandeza y hermosura de las criaturas se llega, por analogía, a contemplar a su autor» (*Sb* 13,5).

Que estos días de respiro en nuestra tierra podáis sentir la hospitalidad de un pueblo que os quiere y os acoge como lo hizo María, cada uno de sus días, con su hijo Jesús.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Temps de rogatives

Amb l'arribada de la Pasqua, les campanes ressonen per tota la comarca dels Ports i ens convoquen a retrobar-nos amb la fe, la natura i la comunitat.

Durant dos mesos, celebrem prop de 30 rogatives, caminant cap a ermites i peirons, lluny o a prop dels pobles, en un gest de tradició i germanor. És emocionant rebre el pa beneït, signe de solidaritat i agraïment, repartit sovint amb esforç per voluntaris o famílies dels masos. Cada trobada és una mostra viva de la nostra identitat.

Gràcies a tots els que feu possible que aquesta tradició continuï ben viva.

És un patrimoni compartit que ens uneix i que val la pena conservar.

Pura i Eduard

Romeria a Montserrat

El diumenge 8 de juny, l'arxiprestat Ribera d'Ebre-Priorat va ser present, un any més, a Montserrat. Com a pelegrins d'esperança vam pujar a la casa de la nostra Mare tot portant-li les nostres intencions, peticions i accions de gràcies a la Verge Bruna. Vam participar de l'Eucaristia, el cant del *Virolai* i, finalment, vam pujar a besar la Mare de Déu.

Donem gràcies a Déu per aquest dia tan bonic i joiós. Esperem, si Déu vol, que l'any vinent puguem pujar una altra vegada a Montserrat.

Mn. Rubén Garcia Molina

SOBRE LA DISTRIBUCIÓ DEL CLERGAT DIOCESÀ (II)

Cridats a viure una corresponsabilitat diferenciada de tots per a la missió

Estimats germans i germanes:

La nostra Església de Tortosa, en aquest temps de discerniment sinodal, s'està deixant interpel·lar per l'Esperit Sant. Ho hem vist en el treball realitzat entorn del document *Caminem junts, plens d'esperança*, i també en el procés que hem dut a terme —de manera concreta i fraterna— sobre la distribució del clergat diocesà. Aquest discerniment ha estat treballat en les reunions arxiprestals dels mossens, en esperit de comunió, pregària i servei. Com sabeu, el document i el qüestionari treballat es titula *La distribució del clergat diocesà en clau vocacional, de missió i confiança en Déu,* i el podeu trobar accedint al web del bisbat (bisbattortosa.org).

Tots sabem que la realitat ha canviat: el nombre de preveres ha disminuït i el territori diocesà és extens. Però el Senyor continua enviant operaris al seu camp. I mentre preguem intensament per les vocacions i treballem decididament per suscitar-les, estem cridats a organitzar-nos amb audàcia, saviesa, generositat i esperit missioner.

Aquest «canvi d'època» (cf. *Evangelii Gaudium*, 52) ens és ocasió d'escoltar més i millor l'Esperit Sant i, com fem cada any en la Missa Crismal, de renovar les promeses sacerdotals que un dia vàrem fer davant del bisbe i del poble cristià, unint-nos i conformant-nos millor a Jesús, el Senyor. En efecte, la renovació ben conscient i joiosa de les nostres promeses sacerdotals ens ajuda a «renunciar a nosaltres mateixos [...], sense cap mena d'interès terrenal i moguts únicament pel zel de la salvació dels homes» (Cf. renovació pública de les promeses sacerdotals en la Missa Crismal), és a dir, ens ajuda a una conversió veritablement personal i comunitària.

Com podem continuar servint totes les comunitats, per petites que siguin? Com podem garantir que ningú no es quedi sense el Pa de la Paraula i de l'Eucaristia? La resposta no pot venir només d'unes quantes persones. Ha de ser fruit d'un consens eclesial, en què tots ens reconeguem cridats i enviats, vivint una «corresponsabilitat diferenciada de tots per a la missió» (*Document Final de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode, part II, Junts per a la missió,* 75-78).

La missió no és només d'uns quants, ni només dels diaques i preveres. És de tot el Poble Sant de Déu, cridat a caminar junts. I és en aquesta comunió on acollim, units, la crida de l'Esperit. No ens sostenim en la nostàlgia del que ja no hi és, sinó en la força de Déu, que renova la nostra fe i ens obre a la disponibilitat del cor.

Continuarem aprofundint aquest camí en un tercer i darrer escrit. Mentrestant, preguem perquè l'Esperit ens guiï, ens uneixi i ens convoqui, com a deixebles missioners al servei del Regne.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

Trobada de la Renovació Carismàtica

La parròquia de Sant Miquel de la Cava va acollir, el passat diumenge 8 de juny, la trobada de la Renovació Carismàtica dels diferents grups de la diòcesi, coincidint amb el dia de la Pentecosta.

El consiliari dels grups, Mn. Josep Garcia, va ser l'encarregat d'acompanyar-los durant la jornada que va incloure l'Exposició del Santíssim amb cants de lloança. Finalment, després d'una estona de pregària comunitària, vam demanar l'efusió de l'Esperit Sant i vàrem acabar donant les gràcies a Déu i pregant a la Mare de Déu.

En l'activitat vam participar diferents persones dels grups de Benicarló, Vinaròs, Amposta i Deltebre.

Montse Arques

AGENDA

- **Del 25 al 27,** Teresianes, convivència de famílies.
- **Dissabte 26,** Colldejou, a les 18 hores, missa.
- **Diumenge 27,** Els Guiamets, a les 10 hores, missa. / Capçanes, a les 11.15 hores, missa. / Marçà, a les 12.30 hores, missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15 / Mt 12,38-42]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i dr. de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ **Dimarts** [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ **Dimecres** [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ **Dijous** [Ex 19,1-2.9-11.16-20b / Sl: Dn 3 / Mt 13,10-17]. Urgell: ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ **Divendres** [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21; 12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ **Dissabte** [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradició iniciada s. II).

27. ■ **Diumenge vinent,** XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-13]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.

Diumenge XVI de durant l'any (C)

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

Salm responsorial (14)

R. *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

Lectura del libro del Génesis (Gén 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices».

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre Sara habrá tenido un hijo».

Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:
Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; solo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada».

COMENTARI

«La part que Maria ha escollit és la millor»

Què és més important escoltar la Paraula de Jesús o servir els germans? No es tracta d'una oposició sinó d'una complementarietat. L'evangeli ens presenta Marta *molt atrafegada per obsequiar* el Senyor, una actitud perfectament comprensible i *una Maria asseguda als peus del Senyor, que escoltava la seva paraula*. Però Marta està neguitosa de tal manera que protesta a Jesús: *Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi*. Recordem que aquesta escena ve després de la paràbola del bon samarità que ens ensenyava a estimar i a servir el pròxim. Semblaria, doncs, que Marta tindria raó. Però també diu el text que Marta *estava molt atrafegada:* li caldrà una mica més de calma. Per això Jesús li diu: *Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor i no li serà pas presa*. Escoltar la Paraula de Deu està per damunt de qualsevol altre interès; ja vindrà després el servei que farem amb més calma i amb més pau interior. El primer servei és escoltar el Mestre abans que proveir a les seves necessitats físiques. Evidentment Maria després haurà d'ajudar la seva germana. No hi ha oposició entre acció i contemplació sinó que el començament absolut de la vida de tot creient és escoltar la paraula de Jesús. Aquesta actitud de servei la veiem en la primera lectura quan Abraham obsequia *tres homes que veié aturats davant d'ell*. Diu clarament el text: *Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví*... És l'actitud de servir els germans, és fer de Marta. Però el servei no és només material; per això Pau pot afirmar: *Jo soc servidor d'aquesta Església per dur a terme en vosaltres les promeses de Déu*. *Així* —diu— *continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments de Crist en bé del seu cos que és l'Església*. Aquest és el servei de Pau a l'Església. Hem de ser Maria i Marta: escoltar el Senyor per a després poder servir-lo millor en els nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.